

Udlændingeafdelingen
Udlændingelovskontoret

Dato: 7. april 2010
J.nr.: 10/04461
Sagsbeh.: HBS

Besvarelse af spørgsmål nr. 17 ad L 87 stillet af Folketingets Integrationsudvalg til integrationsministeren den 25. marts 2010.

Spørgsmål 17

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 21. marts 2010 fra Ægteskab Uden Grænser, jf. L 87 - bilag 7."

Svar:

Jeg kan oplyse, at formålet med indvandringsprøven er at medvirke til, at personer, der kommer hertil som ægtefællesammenførte, får en hurtig og vellykket integration i Danmark, bl.a. ved at benytte sig fuldt ud af det introduktionsprogram, som de tilbydes, når de har fået ophold i Danmark. Indvandringsprøven indebærer derfor, at prøvedeltageren både skal have lært sig lidt dansk og sat sig helt grundlæggende ind i det danske samfund og de værdier, der præger det danske samfund, før de meddeles opholdstilladelse som ægtefællesammenførte og tilbydes det tre-årige introduktionsprogram. Indvandringsprøven er dermed fra starten med til at signalere over for nytilkomne, at integration også handler om, at den enkelte bidrager aktivt og engageret til sin egen integration, ligesom indvandringsprøven er med til at give prøvedeltageren realistiske forventninger til livet i Danmark og til de muligheder, krav og pligter, vedkommende vil blive stillet over for her i landet.

Indvandringsprøven er således et supplement til introduktionsprogrammet og skal som sagt bl.a. medvirke til, at nytilkomne ægtefællesammenførte får gode muligheder for at drage fuld nytte af programmet.

Indvandringsprøven handler ikke om at holde folk ude af landet, men derimod om at kvalificere nytilkomnes integration yderligere og sikre, at de, der kommer hertil, har realistiske forventninger til det liv, de vil få i Danmark. Det er afgørende for integrationen, at den enkelte har sat sig ind i, hvad det indebærer af udfordringer og muligheder at flytte fra et land til et andet, og at det står helt klart for den enkelte, at vedkommendes selvstændige indsats er helt afgørende for at sikre en hurtig og vellykket integration.

Det er derfor et centralt element i indvandringsprøven, at den enkelte prøvedeltager selv har ansvaret for at forberede sig til prøven. Dette indebærer, at den enkelte – eventuelt i samar-

bejde med vedkommendes herboende ægtefælle – ved selvstudier skal forberede sig til prøven, f.eks. gennem det forberedelsesmateriale, som den pågældende vil kunne anskaffe sig forud for prøveafleggelsen. Nogle vil have brug for kort tid til at forberede sig til prøven, mens andre behøver længere tid. Heri adskiller indvandringsprøven sig ikke fra andre prøver. Det er derfor ikke muligt at fastsætte et bestemt antal timer til forberedelse til prøven. Nogle vil således have behov for at starte forberedelsen til indvandringsprøven allerede i deres hjemland – hvilket i øvrigt kun giver god mening, da det netop er vigtigt at sætte sig ind i og få realistiske forventninger til livet i Danmark, allerede før man kommer hertil.

Det er korrekt, at indvandringsprøvens vidensprøve omfatter visse centrale indholdsord, der ligger over niveauet A1-minus. Forberedelsesmateriale vil imidlertid indeholde materiale, der gør det muligt for prøvedeltageren at studere netop disse ord fokuseret, således at vedkommende ikke skal tilegne sig et samlet sprogniveau liggende over A1-minus. Derudover taler en række forhold vedrørende prøvens løbende afholdelse og opretholdelse af sikkerhed i vurderingen af de aflagte prøver imod, at prøven aflægges på udvalgte fremmedsprog. En sådan model for afholdelse af indvandringsprøven vil ikke kunne danne ramme for en tilfredsstillende sikkerhed i optræningen og den løbende kvalificering af bedømmende censorer. En sådan model vil endvidere ikke være mulig at udmønte praktisk henset til ændringer i nationalitetssammensætningen blandt ansøgere om ægtefællesammenføring.

Jeg skal bemærke, at det ikke – som anført af Ægteskab Uden Grænser – er korrekt, at udlændinge, der har boet fem år i Danmark og f.eks. har studeret på universitetet, nødvendigvis skal bestå en indvandringsprøve, hvis de pågældende efterfølgende søger ægtefællesammenføring. Ægteskab Uden Grænser har henvist til Integrationsministeriets høringsnotat af 16. december 2009, hvoraf det – tværtimod – fremgår, at regeringen ikke finder, at kravet om en bestået indvandringsprøve bør stilles, hvis det ud fra udlændingens kvalifikationer er helt åbenbart, at udlændingen allerede har et grundlæggende kendskab til det danske sprog og kendskab til det danske samfund, f.eks. hvis udlændingen i en længere årrække har opholdt sig i Danmark i kraft af et andet opholdsgrundlag og taget en videregående uddannelse i Danmark. Der vil således kunne dispenseres fra kravet om indvandringsprøven, hvis udlændingen har haft opholdstilladelse i Danmark i mindst 5 år og har sådanne dansk kundskaber, som er tilstrækkelige til at opfylde danskprøvekravet i forbindelse med meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

I forhold til det af Ægteskab Uden Grænser anførte om, at indvandringsprøven vil få flere til at søge familiesammenføring efter EU-reglerne, bemærkes det, at en række betingelser skal være opfyldt, for at der kan gives familiesammenføring til en dansk statsborger efter EU-retens regler om den fri bevægelighed. Den danske statsborger skal således have udøvet sin ret til fri bevægelighed i et andet EU-land og have etableret et reelt og faktisk ophold i det andet EU-land. Det er endvidere en betingelse, at den danske statsborger og familiemedlemmet skal have haft et reelt samliv i det EU-land, hvor den danske statsborger har udøvet sin ret til fri bevægelighed.

Familiesammenføring efter EU-reglerne om fri bevægelighed omfatter kun familiesammenføring til EU-borgere, herunder til danske statsborgere. Udlændinge med opholdstilladelse i

Danmark kan ikke anvende EU-reglerne om fri bevægelighed i forhold til familiesammenføring i Danmark.

Det er dermed ikke korrekt, når Ægteskab Uden Grænser anfører, at kravet om en bestået indvandringsprøve vil gøre det vanskeligere for en dansker at bosætte sig i Danmark med sin indiske ægtefælle, end det vil være for en tredjelandsstatsborger at bosætte sig i Danmark med sin indiske ægtefælle.

En bestået indvandringsprøve vil normalt være en betingelse for ægtefællesammenføring, uanset om den herboende ægtefælle er dansk statsborger eller tredjelandsstatsborger med opholdstilladelse her i landet – medmindre den danske statsborger er omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed, og kravet derfor ikke stilles.

Den foreslåede ændring af indvandringsprøven ændrer ikke ved betingelserne for at få familiesammenføring efter EU-reglerne om fri bevægelighed. Personer, der efter de gældende regler kan få familiesammenføring efter EU-reglerne om fri bevægelighed, vil fortsat kunne få dette efter den foreslåede ændring af indvandringsprøven.

Efter min opfattelse er det ikke muligt på forhånd at vurdere, om kravet om en bestået indvandringsprøve vil medføre, at flere vil søge familiesammenføring efter EU-reglerne om fri bevægelighed.

Ægteskab Uden Grænser henviser endelig (på side 5, 2. afsnit) til en række oplysninger om antallet af meddelte opholdstilladelser i perioden fra januar til november 2009. Det anføres bl.a., at foreløbige tal for perioden viser, at der blev givet "... 1.847 opholdstilladelser til personer, der er i familie med en arbejdstager fra et land uden for EU." Dette er ikke korrekt. De 1.847 opholdstilladelser omfatter alle nationaliteter og ikke blot nationaliteter uden for EU.